I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 85/2006/EK RENDELETE

(2006. január 17.)

a Norvégiából származó tenyésztett lazac behozatalára kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről és a végleges dömpingellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] (az „alaprendelet") és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a Bizottság által a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatra,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Ideiglenes intézkedések

(1) A dömpingellenes vizsgálat 2004. október 23-i megindítását követően [2] a Bizottság a 628/2005/EK rendelettel [3] ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Norvégiából származó tenyésztett lazac behozatalára (a továbbiakban: „ideiglenes dömpingellenes vámot kivető rendelet" vagy „ideiglenes rendelet"). Az ideiglenes dömpingellenes vámokat, amelyek az importált termékek értékének 6,8 %–24,5 %-a közötti értékvámok, 2005. április 27-től kell alkalmazni.

(2) 2005. július 1-jén az 1010/2005/EK rendelettel [4] (a továbbiakban: „a módosító rendelet") a Bizottság az ideiglenes dömpingellenes vámot kivető rendelet módosításával az értékvámok 2,81 EUR/kg egész hal egyenérték minimumimportárral való helyettesítésével az ideiglenes intézkedések formáját megváltoztatta, és az ideiglenes intézkedések időtartamát további három hónappal meghosszabbította.

1.2. Az eljárás további menete

(3) Az ideiglenes dömpingellenes vámot kivető rendelet kihirdetését követően a feleket tájékoztatták az ideiglenes rendelet alapjául szolgáló tényekről és megfontolásokról. Néhány fél írásos észrevételeket nyújtott be. Azoknak a feleknek, akik ezt igényelték, a Bizottság lehetőséget biztosított szóbeli meghallgatásra.

(4) A módosító rendelet kihirdetését követően a felekkel ismertették azokat az alapvető tényeket és megfontolásokat, amelyek az ideiglenes rendelet módosításának alapjául szolgáltak. Néhány fél írásos észrevételeket nyújtott be. Azoknak a feleknek, akik ezt igényelték, a Bizottság lehetőséget biztosított szóbeli meghallgatásra.

---

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 461/2004/EK rendelettel (HL L 77., 2004.3.13., 12. o.) módosított rendelet.
[2] HL C 261., 2004.10.23., 8. o.
[3] HL L 104., 2005.4.23., 5. o.
[4] HL L 170., 2005.7.1., 32. o.

(5) Ugyanígy valamennyi felet tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján végleges dömpingellenes intézkedések kivetését kívánják ajánlani, valamint az ideiglenes vámmal fedezett összegek beszedésének részletes szabályairól. A tájékoztatást követően kijelöltek továbbá számukra egy olyan időszakot, amelyen belül megtehették előterjesztéseiket.

(6) A felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételeket mérlegelték, és adott esetben figyelembe vették a végleges megállapításokhoz.

(7) A Bizottság folytatta mindazon információk felkutatását, amelyeket a végleges megállapításokhoz szükségesnek tartott. Az ideiglenes dömpingellenes vámot kivető rendelet (7) preambulumbekezdésében említett társaságok telephelyein elvégzett ellenőrző látogatásokon túlmenően meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes intézkedések meghozatala után további helyszíni szemlékre került sor a következő közösségi felhasználók és közösségi felhasználói társulások telephelyein:

— Norlax, Outrup, Dánia,

— SIF France, Boulogne-sur-Mer, Franciaország,

— Association of Danish Fish Processing Industries and Exporters, Koppenhága, Dánia,

— Bundesverband der Deutschen Fischindustrie und des Fischgroßhandels, Hamburg, Németország,

— Polish Association of Fish Processors, Koszalin, Lengyelország,

— Syndicat national du saumon et de la truite fumés, Párizs, Franciaország.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

(8) Mivel az érintett termékkel és a hasonló termékkel kapcsolatban nem érkezett be észrevétel, az ideiglenes rendelet (10)–(14) preambulumbekezdésének tartalma és az ideiglenes következtetései megerősítést nyernek.

3. DÖMPING

3.1. Mintavétel

(9) Az ideiglenes rendelet (18) preambulumbekezdésében leírtaknak megfelelően abban az időpontban két társaság számára ideiglenesen nem volt adható egyedi dömpingkülönbözet. Ennek ellenére, mint azt az említett preambulumbekezdés is tartalmazza, a Bizottság az eljárás végleges szakaszában továbbra is vizsgálni fogja e kérdést. A két érintett társaság ezek után rendelkezésre bocsátotta a szükséges információkat, amelyek alapján lehetővé vált a rájuk vonatkozó végleges egyéni dömpingkülönbözet megállapítása.

(10) A mintavételre vonatkozó további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (16) és (17) preambulumbekezdésének ideiglenes következtetései végleges megerősítést nyernek.

3.2. Rendes érték

(11) Az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően nem érkezett be észrevétel a norvég exportőrökre vonatkozó rendes érték meghatározására használt módszertannal kapcsolatban. Ennek megfelelően az ideiglenes rendelet (19)–(31) preambulumbekezdésében szereplő, ezzel kapcsolatos ideiglenes következtetések végleges megerősítést nyernek.

(12) Ugyanakkor egyes költségelemek kezelésével kapcsolatban számos észrevétel érkezett a rendes értéknek az ideiglenes rendelet (26) preambulumbekezdésében meghatározott módszertan szerinti kiszámításával kapcsolatban.

3.2.1. *Általános megjegyzések*

(13) A számított rendes érték használatakor a Bizottság kiszámította a vizsgálati időszak alatt előállított érintett termék gyártása kapcsán felmerülő költségeket. Ahol költségek közvetlenül a termék gyártásából fakadtak, a tényleges költségeket vették figyelembe. Az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése értelmében ahol ez nem volt lehetséges, a költségfelosztás az érintett társaság által a múltban használt költségfelosztás, vagy – ezen információk hiányában – a forgalom szerinti költségfelosztás alapján történt.

(14) Azokat a bizonyos költségelemeket, amelyeket a vizsgálati időszakra vonatkozóan nem lehetett közvetlenül kiszámítani, a legutóbbi, könyvvizsgáló által hitelesített főkönyvi számlák alapján határozták meg.

3.2.2. *Rendkívüli kiadások*

(15) Az ideiglenes szakaszban a Bizottság az érintett termékre alkalmazható, és a társaságok által a vizsgálati időszakban bejelentett minden rendkívüli kiadást figyelembe vett. Ezek a rendkívüli kiadások számos, a társaságokra jellemző költségből – mint általában a tárgyi eszközök leírása, a gazdálkodó létesítmények, a vágóhidak és a feldolgozóüzemek bezárása, valamint a munkavállalóknak kifizetett végkielégítés – származnak. Több társaság két okból ellenezte ezt a módszert. Először is azt állították, hogy a rendkívüli költségeket egyszerűen nem kell beleszámolni, mivel azok olyan nem ismétlődő költségek, amelyeket teljes egészében ki kell hagyni a lazactenyésztésre vonatkozó rendes értékből. Másodszor ha ezeket a költségeket mégis be kell vonni a számításba, azokat arra a valós időtartamra kell elosztani, amelyre vonatkoznak: például a feldolgozóüzem hasznos élettartama, amely alatt e rendkívüli kiadások egy ilyen eszközzel kapcsolatban felmerülnek.

(16) Azzal az állítással kapcsolatban, miszerint az összes rendkívüli kiadást ki kell zárni a számításból, a Bizottság megjegyzi, hogy a norvég lazactermelő-iparban néhány éve szerkezetátalakítás zajlik. Következésképpen számos társaság több pénzügyi évben is rendkívüli költségek keletkezését jelezte. Egyértelmű tehát, hogy a szóban forgó rendkívüli költségek esetében nem csupán néhány társaságra vonatkozó egyedi, nem ismétlődő költségekről van szó. Ellenkezőleg: inkább rendszeresen felmerülő, a lazactermeléssel szorosan összefüggő költségeknek tűnnek. E költségeknek a számításokból való teljes kizárása a valós termelési költségek téves becslését vonná maga után, ezért ezt az állítást el kellett utasítani.

(17) A második állítás tekintetében a Bizottság megjegyzi, hogy a rendkívüli költségek ideiglenes megállapításához felhasznált költségek megfelelnek a társaságok által a vizsgálati időszak alatt saját pénzügyi döntéseik alapján ténylegesen bevallott költségeknek. A Bizottság ezért azonosult a társaságok által elfogadott eljárással.

(18) Ugyanakkor az is igaz, hogy e költségek egy bizonyos időtartamra történő elosztásával megszűnne a társaságok által e költségek bejelentésére kiválasztott időpontból fakadó káros hatás. Ideális esetben az egyes tárgyi eszközökkel kapcsolatban bejelentett rendkívüli költségeket az adott tárgyi eszköz hasznos élettartamára kell elosztani oly módon, hogy ezáltal megállapítható legyen az éves átlagköltség. Azonban meg kell jegyezni, hogy ezt a számítást egyetlen érintett társaság sem végezte el. Ehelyett a Bizottság úgy határozott, hogy a legutolsó rendelkezésre álló pénzügyi kimutatások alapján visszatartja a mintavételben részt vevő társaságok által az elmúlt három évben bejelentett rendkívüli költségeket, és e költségek egy harmadát az üzleti forgalom függvényében a vizsgálati időszak ideje alatt megvalósuló lazactermelésre utalja ki. A három éves időszakot ítélték a megfelelő időtartamnak, mivel ez az az átlagos időtartam, amely alatt az egy évnél idősebb lazac olyan hallá nevelhető, amelyet ki lehet fogni.

3.2.3. *Engedélyek és a pénzügyi kiadások leírása*

(19) Több társaság is állította, hogy a lazacok tenyésztési engedélyének leírását és az azzal kapcsolatban felmerülő pénzügyi kiadásokat nem kellene bevonni a lazactermelés költségeibe. Az engedélyek leírása kapcsán meg kell jegyezni, hogy Norvégiában jogi követelmény írja elő a lazactenyésztéshez szükséges érvényes engedély meglétét. A pénzügyi kiadások leírásának tekintetében meg kell jegyezni, hogy e kiadások főleg a rendelkezésre álló szabad pénzállomány befektetéséből fakadnak, gyakran a lazactenyésztésben szintén érdekelt a kapcsolt társaságoknak nyújtott kölcsön formájában; valamint, hogy az érintett társaságok nem pénzügyi befektető társaságok.

(20) Ezért a Bizottság megerősíti, hogy e leírások a felmerült költségekre vonatkoznak, és az érintett társaságokat terhelik. Az is megerősítést nyert, hogy az említett költségek az elsődleges üzleti tevékenységből, azaz a lazactenyésztésből fakadnak, ezért ezt az állítást elutasították. A rendkívüli kiadásokhoz hasonlóan megfelelőnek találták, hogy a vonatkozó társaságot az elmúlt három pénzügyi évben terhelő keletkezett összes költség egy harmadát az üzleti forgalom függvényében a lazactermelésre kell elosztani.

3.2.4. *A biomassza leírása*

(21) A mintában részt vevő két társaság is azt állította, hogy a biomassza leírását a lazactermelés költségei nem kell, hogy tartalmazzák. E társaságok azt állították továbbá, hogy ezek az értékcsökkenések a várható lazacértékesítést alapul vevő számviteli korrekcióra hivatkoznak, ezért nem valós költségek.

(22) Ha a társaságok igazolni tudták, hogy e leírásokat egyszerűen a változó piaci értékek, nem pedig olyan egyéb tényezők okozzák, mint a lazacszökés, az elhullás vagy a betegségek, a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy e költségeket a rendes érték számításakor nem kell figyelembe venni, s ezáltal bizonyos mértékig helyt adott a mintában részt vevő társaságok kérelmének.

3.2.5. *Nyersanyagok transzferára*

(23) Azt állították, hogy a kapcsolt társaságok haszonkulcsát le kellene vonni az e felektől beszerzett nyersanyagok költségének megállapításakor. Az érvelés szerint ez a megközelítés összhangban lenne az összevont társaságokra vonatkozó szemlélettel, mely szerint a késztermékre vonatkozó költségszámítás során kizárólag a nettó termelési költséget veszik figyelembe. Ebben az esetben az állítás elsősorban az egy évnél idősebb lazacoknak a mintavételben részt vevő társaságokhoz kapcsolt társaságoktól való beszerzésére vonatkozik.

(24) Ezen állításra válaszul meg kell jegyezni, hogy mivel ezzel az információval a társaságok nem szolgáltak, a közösségi intézményeknek nem állt módjában ellenőrizni az egy évnél idősebb lazacok termelési költségét. Ezért a Bizottság nem tudta megállapítani a kapcsolt társaságok közötti értékesítésekkel keletkezett hasznot vagy veszteséget. Emellett semmi sem utalt arra, hogy az említett transzferárak alkalmazása érintette volna a lazac vonatkozásában megállapított számított rendes értékek hitelességét. Ennek megfelelően ezt az érvet el kellett utasítani.

3.2.6. *Takarmányozási költségek*

(25) Egyes társaságok azt állították, hogy a Bizottság túl magas takarmányozási költséget alkalmazott. E társaságok különösen azt nehezményezték, hogy a kifogás előtt elhullott halakra megállapított takarmányozási költségeket kétszer vették figyelembe: először a kifogott halak takarmányozásánál, másodszor pedig az elhullással összefüggő költségeknél.

(26) Ezt az érvet megvizsgálták, és ha megállapítást nyert, hogy e takarmányozási költségeket kétszer vették figyelembe, megtették a szükséges kiigazításokat e kettős elszámolás felszámolására.

3.3. **Exportár**

(27) Az exportár megállapítására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (32)–(34) preambulumbekezdésének ideiglenes következtetései végleges megerősítést nyernek.

3.4. **Összehasonlítás**

(28) A rendes érték és az exportárak összehasonlítására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (35) preambulumbekezdésének ideiglenes következtetései végleges megerősítést nyernek.

3.5. **Dömpingkülönbözet**

3.5.1. *A mintavételben szereplő társaságok*

(29) Az ideiglenes rendelet (36) preambulumbekezdésében szereplő módszertan szerint a mintavételben szereplő mind a tíz exportáló társaság esetében végleges egyedi dömpingkülönbözetet állapítottak meg, amelyet adott esetben e rendelet (11)–(26) preambulumbekezdéseiben vázolt állítások figyelembevétele érdekében igazítottak ki.

3.5.2. *A mintában nem szereplő társaságok*

(30) A mintában nem szereplő társaságokra vonatkozó dömpingkülönbözet megállapítására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (38) és (39) preambulumbekezdésének ideiglenes következtetései végleges megerősítést nyernek.

3.5.3. *A nem együttműködő társaságok*

(31) Ugyanígy, a nem együttműködő társaságokat érintő dömpingkülönbözet megállapítására vonatkozó észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (40) és (41) preambulumbekezdésének ideiglenes következtetései végleges megerősítést nyernek.

3.5.4. *Dömpingkülönbözet*

(32) Ezen az alapon a CIF közösségi határár százalékaként kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek vám nélkül a következők:

Vállalat	Végleges dömping-különbözet
Marine Harvest Norway AS, Postbox 4102 Dreggen, 5835 Bergen, Norvégia	11,2 %
Fjord Seafood Sales AS and Fjord Seafood Norvégia AS, Toftsundet, 8900 Brřnnřysund, Norvégia	15,0 %
Pan Fish Norway AS, Grimmergata 5, 6002 Ílesund, Norvégia	17,7 %
Stolt Sea Farm AS, Grev Wedels plass 5, 0151 Oslo, Norvégia	10,0 %
Follalaks AS, 8286 Nordfold, Norvégia	20,0 %
Nordlaks Oppdrett AS, Boks 224, 8455 Stokmarknes, Norvégia	0,8 %
Hydrotech AS, Bentnesveien 50, 6512 Kristiansund, Norvégia	18,0 %
Grieg Seafood AS, C. Sundtsgt 17/19, 5804 Bergen, Norvégia	20,9 %
Sinkaberg-Hansen AS, Postbox 134, 7901 Rřrvik, Norvégia	2,6 %
Seafarm Invest AS, 8764 Lovund, Norvégia	11,2 %
Az együttműködő társaságokra vonatkozó súlyozott átlagot a minta nem tartalmazza	14,8 %
Maradványkülönbözet	20,9 %

(33) Az alaprendelet 9. cikke (3) bekezdésének megfelelően megállapítást nyert, hogy a Nordlaks Oppdrett AS számára megállapított dömpingkülönbözet – mivel a társaság dömpingkülönbözete 2 %-nál kevesebb – minimális.

4. **KÁR**

4.1. **A közösségi termelés és közösségi gazdasági ágazat meghatározása**

(34) Az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően a közösségi termelés értékelésével, a közösségi gazdasági ágazat meghatározásával, és a közösségi termelők mintában való részvételre történő kiválasztásával kapcsolatban számos panasz és állítás érkezett. A Bizottság ez követően elmélyítette a kárra vonatkozó vizsgálatot, és további elemzéseket végzett a közösségi termelők által benyújtott adatokkal kapcsolatban. A Bizottság emellett, amennyiben szükségesnek látta, részletesebb információkat kért mindazon társaságoktól, amelyek az ideiglenes szakaszban a közösségi gazdasági ágazat szereplői voltak. Ennek segítségével a Bizottság végleges megállapításokat tehetett a közösségi termeléssel és a közösségi gazdasági ágazattal kapcsolatban, és pontosíthatta, valamint következetesebbé tehette a kármutatók felmérésére használt adatokat.

(35) Számos exportőr-termelő és norvég exportőrökhöz kapcsolt több termelő újfent kérte, hogy őket is vegyék fel a közösségi termelés fogalmába.

(36) A Bizottság – ezen állítás igazolására – ismét megvizsgálta ezeket az ideiglenes szakaszban már felmerült érveket. Ugyanakkor az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének rendelkezései értelmében megállapítást nyert, hogy az említett kapcsolt termelők, valamint a dömpingelt termék exportőrei vagy importőrei közötti kapcsolat azt idézheti elő, hogy az érintett kapcsolt termelők a nem kapcsolt termelőktől eltérően viselkednek.

(37) Mint ismeretes, az EU területén telephellyel rendelkező, és az érintett termékeket előállító és értékesítő norvég termelői csoportokhoz tartozó öt termelő írásos véleményt fogalmazott meg, és válaszolt a kérdőívekre. Az írásos beadványok zömmel tartalmazták a norvég termelők által a vizsgálat keretében szóvá tett érveket. Noha megállapítást nyert, hogy az említett uniós társaságokat is sújtotta az árak pangása, és piaci részesedéssel fizettek a Norvégiából származó dömpingelt importért, a társaságok ugyanúgy ellenezték a vizsgálat kezdeményezését, és a dömpingellenes intézkedések foganatosítását. Megállapítható, hogy ezt a viselkedést nagyban befolyásolja az, hogy az érintett országban milyen a viszony e társaságok és az exportőrök között. Ebből következően, és az alaprendelettel összhangban ezen említett többi termelő által termelt mennyiséget nem vették figyelembe a közösségi termelés kiszámításakor. Az ideiglenes rendelet (44) preambulumbekezdésének megállapításai megerősítést nyernek.

(38) A további vizsgálat megerősítette, hogy az érintett termék becsült teljes közösségi termelése a vizsgálati időszak alatt 22 000 tonna körül volt.

(39) A közösségi gazdasági ágazat tekintetében a lazac-iparágtól beérkezett adatok részletes elemzése kimutatta, hogy egyes társaságok véglegesen, mások csak a vizsgálati időszak alatt szüntették be a lazactermelést, kizárólag bizonyos lazacfajtákat termeltek, a vizsgálati időszak alatt zár alá helyezték őket, vagy az adatokat nem a kívánt formában szolgáltatták. Ebből az a következtetés vonható le, hogy kizárólag tizenöt (panaszt benyújtó vagy a panaszt határozottan támogató) közösségi termelő által szolgáltatott adatok vehetők figyelembe a közösségi gazdasági ágazat meghatározásához. Ez a közösségi gazdasági ágazat szintjén megállapított makrogazdasági kármutatók mellett különösen a termelést, a termelési kapacitást, a kapacitások kihasználtsági arányát, az értékesítési mennyiségeket, a piaci részesedést, a foglalkoztatást és a termelékenységet befolyásolta. A felülvizsgált adatokat részletesen az alábbi (61)–(75) preambulumbekezdések tartalmazzák.

(40) A további vizsgálat kimutatta, hogy a 15 együttműködő és panaszt tevő közösségi termelő körülbelül 18 000 tonna lazacot termelt a vizsgálati időszak alatt. Ez a fenti, (38) preambulumbekezdésben leírtaknak megfelelően az érintett termék becsült közösségi össztermelésének körülbelül 82 %-át jelenti, azaz a közösségi termelés jelentős hányadát alkotja. Ennélfogva úgy tekinthető, hogy a panaszt tevő közösségi termelők alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése értelmében vett közösségi gazdasági ágazatot.

4.2. **Mintavétel kárbecslési célokból**

(41) Mint ismeretes, a tenyésztett lazac közösségi termelőinek nagy számára tekintettel a kárbecslés tekintetében az eljárás megindításáról szóló értesítésben rendelkeztek a mintavételi technikák alkalmazásáról.

(42) Az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatala után beérkezett beadványokban némely érdekelt fél azt állította, hogy a közösségi termelők mintája nem volt reprezentatív. E beadványok szerint egyes társaságok teljesen a klasszikus lazactól eltérő, általuk kitenyésztett biolazac termelésétől függnek, és hogy a kármutatókat nem állapították meg megfelelően.

(43) A Bizottság további elemzés alá vette a közösségi termelők – köztük a mintavételben részt vevő termelők – által benyújtott adatokat. E további elemzés megerősítette, hogy a közösségi termelők továbbra is kizárólag klasszikus lazacot termeltek. Ugyanakkor, ha megállapítást nyert, hogy a mintavételben részt vevő társaságok biolazacot termeltek, úgy tekintették, hogy azt e vizsgálat során figyelmen kívül kell hagyni, mivel a biolazac termelési költségei és értékesítési ára általában magasabbak. Ezért a biolazac kizárása után az alábbiakban tárgyalt valamennyi kármutatót újra kell vizsgálni.

4.3. **A károkozással kapcsolatos vizsgálat és a mintavételi technikák**

(44) Bizonyos exportőr-termelők észrevételezték, hogy egyes kármutatók megállapításához a mintavétel szintjén ellenőrzött adatok, míg másokhoz a közösségi gazdasági ágazat, mint egység szintjén összegyűjtött adatok szolgáltak. Ezen exportőr-termelők azt állították, hogy ezért a kárelemzés nem volt tárgyilagos.

(45) Ezt az állítást el kell utasítani. A mintavétel esetében a bevett gyakorlat szerint a mikrogazdasági és a közösségi termelők teljesítménnyel kapcsolatos kármutatókat a mintavételben részt vevő közösségi gazdasági ágazat szinjén kell értékelni és elemezni, a makrogazdasági kármutatókat pedig a közösségi gazdasági ágazat, mint egész szintjén összegyűjtött információk alapján kell értékelni és elemezni.

(46) Mint ismeretes, a kárelemzés a következőkre alapul:

a) a kármutatók, úgymint értékesítési árak, készletek, nyereségesség, a befektetések megtérülése, pénzáramlás, befektetések, a tőke és a munkabérek előteremtésére irányuló képesség, amelyeket a minta szintjén megvizsgált információk alapján állapítottak meg; továbbá

b) más kármutatók, úgy, mint termelés, termelési kapacitás, a kapacitás kihasználása, értékesítési mennyiség, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység és a dömpingkülönbözet nagysága, amelyeket a közösségi gazdasági ágazat, mint egész szintjén gyűjtött adatok alapján állapítottak meg.

(47) A fenti b) pontban említett információk olyan különböző forrásokból is származhatnak, mint a panasz és az egyéni termelőktől beérkezett kérdőívek, továbbá összevethetők a termelői szervezetektől vagy kormányzati forrásokból származó adatokkal. Az exportőr-termelők nem fejtették ki állításukat, és nem szolgáltak magyarázattal arról, hogy a fenti a) és b) pontokban említett forrásokat felhasználó kárvizsgálat hogyan és miért nem volt tárgyilagos, vagy hogy melyik volt az a kártényező, amelyet nem tárgyilagos módon vizsgáltak meg. Ezen az alapon az állítást el kellett utasítani.

(48) Egyes érdekelt felek azt állították továbbá, hogy a Bizottság által a károkozás megállapítására használt megközelítés nem reprezentatív eredményekre vezet, mivel a vizsgálat ideiglenes szakaszában a mintavételben való részvételre kiválasztott egyik társaságtól – a Celtic Atlantic Salmontól – beérkezett adatokat kizárólag az árleszorítás és alákínálás küszöbének kiszámításához használták fel, nem pedig egyéb kármutatók megállapításához. E panasz kellő formában történő megvizsgálása, és az alaposabb vizsgálat után megállapítást nyert, hogy az árleszorítást és alákínálást e társaságnak a mintában való részvételből való kizárásával kell megállapítani, mivel az érintett időszak alatt e termelő nem termelt tenyésztett lazacot, és ezért a kérdőívben kért bizonyos adatok és információk egyszerűen nem álltak e termelő rendelkezésére. Ugyanakkor az e társaság által benyújtott adatok kizárása nem vezetett jelentős különbségekhez az árleszorítással és az alákínálással kapcsolatos számításokban.

(49) Ezen az alapon megerősítést nyert, hogy a végleges szakaszban a kármutatók, valamint az árleszorítással és az alákínálással kapcsolatos számítások az ideiglenes rendelet (7) preambulumbekezdésében felsorolt további öt közösségi termelő által benyújtott ellenőrzött információn alapulnak.

(50) A további vizsgálat rámutatott, hogy a mintában való részvételre kiválasztott, és a vizsgálat során teljes együttműködést tanusító öt közösségi termelő kumulált termelése megközelítette a panaszt benyújtó közösségi gazdasági ágazat tenyésztett lazac-össztermelésének 48 %-át. Ezért megerősítést nyert, hogy a közösségi termelők mintájának kiválasztása a termelésnek azon a legnagyobb reprezentatív mennyiségén alapult, amelyet az alaprendelet 17. cikkével összhangban a rendelkezésre álló időn belül ésszerűen megvizsgálhattak, és a minta teljesen reprezentatív.

4.4. **Az érdekelt felek általi vizsgálatra rendelkezésre álló információk**

(51) Egyes norvég exportőr-termelők azt állították továbbá, hogy az érdekelt felek általi betekintésre rendelkezésre bocsátott, közösségi termelőkre vonatkozó akták legtöbbje hiányos volt. Ezen exportőr-termelők azt az észrevételt tették, hogy egyes közösségi termelők (köztük a mintavételben részt vevő társaságok) nem válaszoltak a közösségi termelők mintájának kiválasztására szolgáló mintavételi formanyomtatványra. Ezért ezen exportőr-termelők úgy érveltek, hogy a mintavételben való részvételre kiválasztott két társaság nem a kívánt formában válaszolt a közösségi termelők számára készült dömpingellens kérdőívre. Ezért az exportőr-termelők arra a következtetésre jutottak, hogy e két társaságot nem kellett volna a mintavételben való részvételre kiválasztani, ezért a minta nem reprezentatív.

(52) Emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat alatt és a végső megállapítások nyilvánosságra hozatala után beérkezett észrevételek tükrében a Bizottság elmélyítette vizsgálatát, és valamennyi felet felkért arra, hogy az alaprendelet 19. cikkének alkalmazása érdekében pótolják aktáik hiányosságát. Azokat a társaságokat, amelyek a kért információkat nem szolgáltatták, vagy amelyek nem pontosították azokat, kizárták a vizsgálatból. Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a mintavételben részt vevő valamennyi társaságot a helyszínen ellenőriztek, és a vizsgálat során minden hiányzó információt benyújtottak. A nyilvános, és hiánytalan aktákat valamennyi érdekelt fél számára hozzáférhetővé tették, közülük néhányan többször is beletekintettek azokba. Ezért az említett közösségi termelők kiválasztását biztosítottnak, a közösségi termelők mintáját reprezentatívnak kell tekinteni.

4.5. **A közösségi fogyasztás**

(53) A fogyasztásról szóló beadványok hiányában az ideiglenes rendelet (50)–(53) preambulumbekezdésében szereplő ideiglenes megállapítások megerősítést nyernek.

4.6. **Az érintett országból a Közösségbe irányuló importok**

(54) Bármely új információ vagy benyújtott bizonyíték hiányában az ideiglenes rendelet (54)–(59) preambulumbekezdésében meghatározott, Norvégiából származó, és a Közösségbe irányuló importra vonatkozó ideiglenes megállapítások (mennyiség, piaci részesedés és átlagárak) megerősítést nyernek.

4.7. **Áralákínálás**

(55) A vizsgálati szakasz idején az áralákínálás szintjének kiszámításához az ideiglenes szakaszban használt módszert a végleges szakaszban is alkalmazták. A közösségi termelők mintájába kiválasztott öt társaság súlyozott átlagértékesítési árait típusonként összehasonlították a mintavételben szereplő norvég exportáló termelők súlyozott átlag exportáraival. Ezen összehasonlítást a tenyésztett lazac összehasonlítható típusai tekintetében, és a kereskedelem azonos szintjén – nevezetesen az első független fogyasztónak történő értékesítések vonatkozásában – végezték el. Az összehasonlítást az árengedmények levonása után végezték el, és az importárak a vámokhoz igazított CIF közösségi határparitáson számított árak voltak.

(56) A mintában szereplő közösségi termelők árait gyártelepi árszinten vették – azaz kivéve a szállítási költségeket –, és a kereskedelem olyan szintjein, amelyek az érintett importok szintjeivel összehasonlíthatóknak tekinthetők. A mintában szereplő azon közösségi termelők esetében, amelyek halukat a gazdaságból értékesítették egy feldolgozó üzemnek fizetett díj levonását követően, felfelé történő kiigazítást alkalmaztak a feldolgozási és csomagolási költségek tükrözése érdekében, hogy áraik összehasonlíthatóak legyenek a mintában szereplő többi termelő áraival, és a vizsgálat tárgyát képező behozatallal. Ezt a kiigazítást a feldolgozó üzemnek fizetett tényleges díj alapján, vagy a mintában szereplő többi termelőnél az e tevékenységekkel kapcsolatban felmerült költségek alapján végezték.

(57) Az árösszehasonlítás eredményei rámutattak, hogy a vizsgálati időszak során a Norvégiából származó lazacot a közösségi gazdasági ágazatbeli árakhoz képest jelentősen alákínált árakon értékesítették a közösségi piacon. Az áralákínálás átlagos különbözetét a közösségi gazdasági ágazat árainak százalékos arányában kifejezve hozzávetőlegesen 12 %-ban állapították meg, azaz az ideiglenes szakaszban jelentős áralákínálás történt.

4.8. **A közösségi gazdasági ágazat helyzete**

(58) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (89) preambulumbekezdésében ideiglenesen arra a megállapításra jutottak, hogy a közösségi gazdasági ágazat az alaprendelet 3. cikke értelmében jelentős kárt szenvedett.

(59) A közösségi gazdasági ágazatnak az ideiglenes rendelet (63)–(89) preambulumbekezdésében bemutatott helyzetére vonatkozó számadatok értelmezését számos érdekelt fél megkérdőjelezte. Ezen érdekelt felek azt állították, hogy a számadatok nem tükröznek jelentős kárt, mivel egyes kármutatók – mint a termelés, a termelési kapacitás, az értékesítési mennyiség, és a készletek – kedvezően alakultak. Ugyanakkor míg ezen érdekelt felek elismerték, hogy a közösségi gazdasági ágazat üzleti kilátásai nem túl kedvezőek, megítélésük szerint általában ebből nem következik az, hogy a közösségi gazdasági ágazat jelentős kárt szenvedett volna.

(60) Ezen állítások tükrében a Bizottság folytatta kárvizsgálatát. Emlékeztetni kell arra, hogy – a fenti (40) preambulumbekezdés szerint – ma a panaszt tevő közösségi termelők alkotják a közösségi gazdasági ágazatot, és – a (49) preambulumbekezdésben említettek szerint – öt, panaszt tevő közösségi termelőt választottak ki a mintában való részvételre. Ezen az alapon a következő megállapítások tehetők:

4.8.1. *Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás*

(61) A közösségi ipar, mint egész termelése, termelési kapacitása és e kapacitás kihasználása a következőképpen alakult:

1. táblázat

Termelés, termelési kapacitás, és a kapacitás kihasználása

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Termelés (tonna)	17 448	18 879	18 612	18 271
Index	*100*	*108*	*107*	*105*
Közösségi gazdasági ágazat, termelőkapacitás (tonnában)	32 445	36 900	39 442	39 342
Index	*100*	*114*	*122*	*121*
Kapacitáskihasználás	54 %	51 %	47 %	46 %
Index	*100*	*95*	*88*	*86*

Forrás: Közösségi gazdasági ágazat

(62) Amint azt a fenti táblázat mutatja, a közösségi gazdasági ágazat termelése általánosságban 5 %-kal nőtt az érintett időszakban. A közösségi gazdasági ágazat termelése először 8 %-kal emelkedett 2001 és 2002 között, majd ezt követően körülbelül 1 %-kal csökkent, majd pedig további 2 %-kal csökkent a vizsgálati időszakban, még így is a 2002-es szint alatt maradva. Ez a tendencia összhangban áll az ideiglenes szakaszban megállapított irányzattal.

(63) Az érintett időszak során a termelési kapacitás 21 %-kal emelkedett. A legfőbb növekedés 2002-ben történt (+14 %). Meg kell jegyezni, hogy a tenyésztett lazac termelését a Közösségben a kormányengedélyek hatékonyan korlátozzák azzal, hogy pontosan meghatározzák a bárhol és bármikor vízben tartható élő halak maximális mennyiségét. Ezért a fenti számok az engedélyezett összmennyiségen alapuló elméleti kapacitást tükrözik, nem pedig a halketrecek tényleges fizikai haltartó kapacitását, vagy a közösségi ipar által működtetett más termelési berendezéseket. Ennélfogva úgy tekinthető, hogy a kapacitásra vonatkozó adatok nem játszanak döntő szerepet az elemzés során, mivel a tényleges termelési kapacitás ennél alacsonyabb.

(64) A kapacitás kihasználása először 5 %-kal csökkent 2001 és 2002 között, 2003-ban körülbelül 7 %-kal, míg a vizsgálati időszak alatt további körülbelül 2 %-kal csökkent.

4.8.2. *Értékesítési mennyiség, piaci részesedés, átlagos egységárak az EK-ban és növekedés*

(65) Az alábbi adatok a közösségi iparnak a közösségi piacon a független fogyasztók felé történő értékesítéseit mutatják.

2. táblázat

Értékesítési mennyiség, piaci részesedés, átlagos értékesítési egységárak az EK-ban

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Értékesítési mennyiség (tonna)	15 719	16 185	18 142	16 825
Index	*100*	*103*	*115*	*107*
Piaci részesedés	2,98 %	2,94 %	2,97 %	2,77 %
Index	*100*	*99*	*100*	*93*
Átlagos értékesítési egységárak (EUR/kg)	3,03	3,00	2,64	2,77
Index	*100*	*99*	*87*	*91*

Forrás: A közösségi gazdasági ágazatra vonatkozó kérdőív válaszai az értékesítési mennyiség és a piaci részesedés tekintetében. A mintavételben részt vevő közösségi gazdasági ágazat kérdőívei az átlagos értékesítési egységárak tekintetében az ipar gazdasági ár szinten.

(66) A közösségi ipar értékesítési mennyiségei 2001 és a vizsgálati időszak között 7 %-kal emelkedtek. Más szóval a közösségi gazdasági ágazat közel 1 100 tonnával tudta növelni értékesítési mennyiségét. Ezt a teljesítményt a közösségi fogyasztásban bekövetkezett növekedés fényében kell elemezni, amely ugyanezen időszakban 80 000 tonna volt.

(67) Mivel a közösségi gazdasági ágazat számára nem volt teljesen előnyös a piaci növekedés, általános piaci részesedése az érintett időszak alatt csökkent (– 7 %) E piaci részesedés először 2001 és 2002 között csökkent, aztán 2003-ban éles növekedésnek indult, majd messze elmaradva a 2001-es év piaci részesedésétől a vizsgálati időszakban újra csökkenésnek indult. A közösségi gazdasági ágazat korlátozott piaci részesedésére tekintettel meg kell jegyezni, hogy minden – még a legkisebb – veszteség is nagy hatással van a közösségi gazdasági ágazat helyzetére.

(68) A 2001-től a vizsgálati időszakig tartó időszakban a közösségi ipar átlagos értékesítési árai 9 %-kal csökkentek. A legnagyobb mértékű árcsökkenés 2002 és 2003 között történt.

(69) Az érintett időszak során a közösségi fogyasztás 15 %-kal nőtt, és a közösségi ipar 7 %-kal növelte értékesítési mennyiségét. Ugyanezen időszak alatt azonban a közösségi értékesítési árak csökkentek (– 9 %), csakúgy, mint a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése (– 7 %). Ugyanakkor a Norvégiából származó import körülbelül 35 %-kal nőtt, és az alacsony árú dömpingelt import piaci részesedése 8,6 százalékponttal nőtt. Ez megerősíti, hogy az érintett időszakban a közösségi gazdasági ágazat csupán kis mértékben részesült a piaci növekedésben.

4.8.3. *Nyereségesség, a befektetések megtérülése és a pénzáramlás*

(70) Az EK-értékesítések nyereségessége nem más, mint a közösségi piacon mintában részt vevő termelők által megvalósított tenyésztettlazac-értékesítés eredménye. A befektetések megtérülése, és a pénzáramlás az alaprendelet 3. cikkének (8) bekezdése értelmében csak a hasonló terméket tartalmazó legszűkebb termékcsoport szintjén volt mérhető. Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a tenyésztett lazac a mintában szereplő közösségi gazdasági ágazat gazdasági tevékenységének több mint 95 %-át képviselte.

3. táblázat

Nyereségesség, a befektetések megtérülése és a pénzáramlás

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Az EK-értékesítések nyereségessége	8,0 %	– 6,9 %	– 9,0 %	– 5,0 %
A befektetés megtérülése	38,9 %	– 18,0 %	– 26,2 %	– 21,1 %
Pénzáramlás (1 000 EUR)	2 749	– 53	827	984

Forrás: A mintában szereplő közösségi ipar

(71) Ahogy a fenti táblázat is mutatja, a nyereségesség tekintetében a közösségi gazdasági ágazat 2001-ben 8 %-os szintű pozitív eredményt ért el. 2001 és 2002 között a nyereségesség 14,9 százalékpontos csökkenéssel negatív irányt vett, amely 6,9 %-os veszteséget eredményezett. Ezen időpont óta a közösségi gazdasági ágazat veszteséges maradt. Megjegyzendő, hogy a 2002 és 2003 közötti 9 %-os árbevétel-veszteséggel – azaz 2,1 százalékpontos további veszteséggel – a helyzet tovább romlott. A vizsgálati időszak alatt a lazac iránti kereslet fennmaradt, és az ideiglenes védintézkedések kihirdetésével párhuzamosan a közösségi gazdasági ágazat 2003 és a vizsgálati időszak között körülbelül 5 %-kal meg tudta növelni értékesítési árait. Ez a veszteségek csökkenéséhez vezetett, amely azonban továbbra is jelentős maradt (– 5 %). A nyereségességben beálló csökkenés az érintett időszak elejétől a végéig 13 százalékpontos volt.

(72) Az érintett időszakban a befektetések megtérülése és a pénzáramlás – hasonlóan a nyereségességhez – negatív irányt vett.

4.8.4. *Foglalkoztatás és termelékenység*

4. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Alkalmazottak létszáma	227	247	238	221
Index	*100*	*109*	*105*	*97*
Termelékenység (tonna/alkalmazott)	76,9	76,4	78,2	82,7
Index	*100*	*100*	*101*	*108*

Forrás: Közösségi gazdasági ágazat

(73) 2001 és a vizsgálati időszak között 3 %-kal csökkent a tenyésztett lazacnak a Közösség gazdasági ágazatai által történő termeléséhez közvetlenül kapcsolódó (össz-) foglalkoztatás. 2001 és 2002 között növekedés (+ 9 %) történt, ami az ugyanebben az időszakban bekövetkezett termelési növekedéssel magyarázható. Ahogy a fenti táblázat is mutatja, a foglalkoztatásban 2002-ben bekövetkezett növekedés nem volt fenntartható, a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzetének súlyosbodása miatt. Az érintett időszakban a gépesítés nagyobb használata is megfigyelhető volt. Azokat a foglalkoztatási számadatokat, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a tenyésztett lazacnak a norvég exportőrökhöz nem kapcsolt közösségi termelők által történő termeléséhez, a lenti (112) preambulumbekezdésben tárgyalt közösségi érdek fényében kell értelmezni.

(74) A termelés növekedésének és a foglalkoztatás csökkenésének eredményeképpen a közösségi gazdasági ágazat az érintett időszakban 8 %-kal tudta növelni termelékenységét.

4.8.5. *Munkabérek*

5. táblázat

Munkabérek

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Munkabérek (1 000 EUR)	4 517	4 147	3 941	3 915
Index	*100*	*92*	*87*	*87*

Forrás: A mintában szereplő közösségi gazdasági ágazat

(75) A közösségi gazdasági ágazatok gazdasági helyzetének súlyosbodását tekintetbe véve az érintett időszakban a munkabéreket 13 %-kal csökkenteni kellett. Az összmunkabérekre vonatkozó számadatok csökkentett foglalkoztatást tükröznek, amellett, hogy a gazdasági ágazatban foglalkoztatott személyek egy főre eső átlagos munkabérének csökkenését is mutatják.

4.8.6. *Egyéb kármutatók*

(76) A további vizsgálat nem volt hatással az egyéb kármutatókra. Az ideiglenes rendelet (68), (78), (79), (83) és (84) preambulumbekezdésében tett ideiglenes megállapítások – amelyek a készletekre, a befektetésekre, a tőke megteremtésére irányuló képességre, a korábbi dömping utáni talpra állásra és a tényleges dömpingkülönbözet nagyságára vonatkoznak – ennélfogva megerősítést nyernek.

4.9. **A kárra vonatkozó megállapítás**

(77) Az érintett időszakban, amíg a közösségi piacot a kereslet fennmaradó növekedése jellemezte – mivel a fogyasztás 15 %-kal, vagy 80 000 tonnával nőtt – a dömpingelt import árszintje 16 %-kal csökkent. A Norvégiából – mint a legfőbb exportáló országból – származó alacsony árú dömpingelt import folyamatosan nagy és emelkedő mennyiségekben kerültek a közösségi piacra (+ 35 %). Ennek eredményeképpen a norvég piaci részesedés 17 %-kal azaz 8,6 százalékponttal nőtt. 2002 és 2003 között a Norvégiából származó import mennyiségének növekedése (+ 20 %) és az árcsökkenés (– 13 %) különlegesen hangsúlyos volt. A vizsgálat kimutatta, hogy azóta a lazac ára a közösségi piacon rendkívül alacsony maradt.

(78) A kármutatók átfogó vizsgálata kimutatja, hogy az érintett időszakban a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzete fokozatosan romlott. Míg néhány tényező (termelés, kapacitás, értékesítési mennyiségek) az érintett időszakban pozitív változást mutatott, a legtöbb mutató (értékesítési árak: – 9 %, piaci részesedés: – 7 %, nyereségesség: – 13 százalékpont, foglalkoztatás: – 3 %, munkabérek: – 13 %), valamint a pénzáramlás és a befektetések megtérülése negatív irányban fejlődött. A közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzete leginkább a 2002 és a 2003 közötti időszakban romlott meg.

(79) A termelés és az értékesítési mennyiségek általános pozitív irányú alakulása (+ 5 %, illetve + 7 %) tekintetében megállapították, hogy e növekedések abban az időszakban történtek, amikor a közösségi piacon megnövekedett a kereslet (+ 15 %). A közösségi gazdasági ágazat azonban a piaci növekedésből csupán kis mértékben részesült, amivel csupán azt kerülte el, hogy ne veszítsen még nagyobb arányban piaci részesedéséből a vizsgálati időszak során.

(80) Érdemes megjegyezni továbbá, hogy a közösségi gazdasági ágazat akkor növelte az értékesítési mennyiséget, amikor a közösségi piacon az árak jelentősen csökkentek. Ez egy pozitív helyzetből (2001-ben 8,0 %) jelentős veszteségbe történő átfordulást okozván az érintett időszak hátralévő részében a nyereségesség jelentős csökkenéséhez vezetett. A befektetések megtérülése és a pénzáramlás a nyereségességéhez hasonló folyamatot mutatott. A munkabérek is hasonló folyamaton mentek keresztül az érintett időszak során (– 13 %).

(81) Megjegyezendő, hogy a nyereségességben és az értékesítési árakban beálló főbb csökkenések (– 2,1 százalékpont, illetve – 12 %) 2002 és 2003 között történtek.

(82) Figyelembe véve mindezen tényezőket a végleges következtetés az, hogy a közösségi gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikke értelmében vagyoni kár érte.

5. OKOZATISÁG

5.1. A más harmadik országokból származó import hatásai

(83) A más harmadik országokból származó import az ideiglenes rendelet (94)–(99) preambulumbekezdésében bemutatott helyzetére vonatkozó számadatok értelmezését számos érdekelt fél megkérdőjelezte. Azt állították, hogy a számadatok okozati összefüggést mutattak néhány harmadik országból származó alacsony árú import és a Közösség gazdasági ágazatának helyzete között. E felek azt állították, hogy a Norvégián kívüli valamennyi harmadik országból származó import összesített átlagára, valamint bizonyos országok importjainak átlagára alacsonyabb volt, mint a Norvégiából származó import ára. Továbbá azt állították, hogy a Bizottságnak nem sikerült bebizonyítania, hogy a vadon élő lazac semmilyen hatást nem gyakorol a közösségi gazdasági ágazat helyzetére, illetve azt sem, hogy a vadon élő lazac, valamint a tenyésztett lazac egymással nem felcserélhető.

(84) Meg kell jegyezni, hogy egyik érdekelt fél sem a más harmadik országokból származó árakra és abszolút importmennyiségekre vonatkozó számadatokat kérdőjelezte meg, csupán azok értelmezését. Szintén nem képezte vita tárgyát az sem, hogy az importra vonatkozó statisztikák nem tesznek különbséget a tenyésztett lazac és a vadon élő lazac között, és hogy a vadon élő lazac ára alacsonyabb a tenyésztett lazacénál.

(85) Emlékeztetni kell tehát arra, hogy az importra vonatkozó statisztikák nem különböztetik meg a tenyésztett, illetve a vadon élő lazacot. Megállapítást nyert azonban, hogy a vadon élő lazac íze jelentősen különbözik a tenyésztett lazacétól. A vizsgálat kimutatta azt a még fontosabb tényt, hogy a tenyésztett lazactól eltérően a vadon élő lazacot a piacon gyakorlatilag nem lehet friss termékként kapni, hanem elsősorban konzervekben árusítják. Nyilvánvaló, hogy a piacon e termékek nem állnak közvetlenül versenyben egymással. Ez megmagyarázza, hogy miért alacsonyabb a vadon élő lazac ára a tenyésztett lazacéhoz képest, és hogy e termékek miért nem felcserélhetők egymással a felhasználók és a fogyasztók számára. Végezetül meg kell jegyezni, hogy egyik érdekelt fél sem mutatott fel bizonyítékot a vadon élő és a tenyésztett lazac állítólagos felcserélhetőségére vonatkozóan. Ezen az alapon az állítást el kellett utasítani.

(86) Megvizsgálva néhány elszigetelt ország – mint például az USA vagy Kanada – összesített átlagárait, azok alacsonyabbaknak tűnnek, mint a Norvégiából származó import ára. A vizsgálat alatt összegyűjtött információk alapján ugyanakkor kiderül, hogy az USA-ból és Kanadából származó import nagyobb része vadon élő lazac, amely mint ahogy az már fentebb említésre került, olcsóbb, mint a tenyésztett lazac, és azzal nem felcserélhető. A fenti (85) preambulumbekezdésben tett megállapításokra való tekintettel nem valószínű, hogy e két országból származó import jelentős hatást gyakorolt volna a közösségi gazdasági ágazat helyzetére.

(87) Az egyéb nem érintett exportáló országok tekintetében megfigyelhető volt, hogy amíg a chilei import átlagárának szintje magasabb volt a közösségi gazdasági ágazaténál, addig a vizsgálati időszak során a Feröer-szigetekről származó import ára alacsonyabb volt a norvég exportáló termelők által a közösségi piacon meghatározottaknál. Ennek nem szabad azonban elfednie azt a tényt, hogy a Chiléből és a Feröer-szigetekről származó importmennyiségek az érintett időszakban sorrendben 7 %-kal, illetve 8 %-kal (sorrendben – 1 895, illetve – 3 397 tonnával) csökkentek, míg a norvég import 35 %-kal (vagyis + 93 366 tonnával) növekedtek. Ezenkívül e változásokat a fogyasztás növekedésének fényében kell elemezni, amely ugyanezen időszakban 15 %-kal emelkedett.

(88) Ezenkívül 2001 és 2003 között, amikor a közösségi gazdasági ágazat helyzete a leginkább megromlott, a Chiléből és a Feröer-szigetekről származó import alakulása bizonyos hasonlóságokat mutatott a közösségi gazdasági ágazat kilátásainak alakulásával. Amíg a Chiléből érkező importmennyiség 26 %-kal (azaz – 6 987 tonnával) jelentősen lecsökkent és a Feröer-szigetekről származó import csupán 2 %-kal növekedett – azaz a fogyasztás növekedéséhez képest (16 %) sokkal kisebb mértékben – ugyanezen időszakban a Norvégiából származó import 31 %-kal (azaz + 82 631 tonnával) emelkedett. A fentieket tekintetbe véve meg kell jegyezni, hogy noha nem lehet teljes mértékben kizárni, hogy e két országból származó alacsony árú lazac jelenléte hatással lett volna a közösségi piacra, ez nem szakítja meg a Norvégiából származó dömpingelt import nagy mennyiségének megnövekedett jelenléte és a közösségi piac által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést.

5.2. **A közösségi gazdasági ágazat exportteljesítményében bekövetkezett változások hatása**

6. táblázat

A közösségi gazdasági ágazat exportmennyiségei

	2001	2002	2003	Vizsgálati időszak
Export (tonna)	184	212	386	484
Index	*100*	*116*	*210*	*263*

Forrás: Közösségi gazdasági ágazat

(89) A további vizsgálat a közösségi gazdasági ágazat exportszintjének bizonyos változásait is felfedte, és a fenti táblázatban bemutatott eredményekhez vezetett.

(90) Néhány érdekelt fél úgy vélekedett, hogy a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítményét negatívan befolyásolták az USA által a tenyésztett lazac importjára 2003-ban kivetett korlátozások. Arra a következtetésre jutottak, hogy a csekély exportteljesítmény által okozott egyetlen kárért sem a norvég import tehető felelőssé.

(91) Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy az egyesült államokbeli importkorlátozások tekintetében semmilyen bizonyítékot nem nyújtottak be. E korlátozásoknak – ha voltak is egyáltalán – nem volt anyagi hatása a közösségi piac exporttevékenységére. Továbbá a közösségi gazdasági ágazat exporttevékenysége az érintett időszakban korlátozott volt. Az exporttevékenység a közösségi gazdasági ágazat termelésének 2001-ben körülbelül 1 %-át, a vizsgálati időszak alatt pedig kevesebb, mint 3 %-át jelentette. Az állításokkal ellentétben a fenti táblázat egyértelműen azt mutatja, hogy a közösségi gazdasági ágazat exportja az érintett időszakban jelentősen emelkedett. E megállapítások fényében és a közösségi piac nehéz helyzetére való tekintettel a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett vagyoni kárért nem az exportszint bárminemű változása tehető felelőssé.

(92) Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy az árakra és a nyereségességre vonatkozó adatok, amelyek a kárbecslésnél használatosak, kizárólag a közösségi gazdasági ágazat által a nem kapcsolt közösségi fogyasztók felé történő értékesítéseken alapulnak. Így azt az érvet, amely szerint a közösségi gazdasági ágazat exportteljesítményének változása káros hatást gyakorolt a Közösség gazdasági ágazatára, és amelyet a későbbiekben sem bizonyítottak be, el kellett utasítani.

5.3. **Egy tudományos közlemény hatása a közösségi gazdasági ágazat értékesítési mennyiségére és értékesítési árára**

(93) Egy érdekelt fél úgy vélte, hogy egy olyan tudományos tanulmány közzététele, amely szerint a skót lazac állítólag nagy mértékben fertőzött, az érintett időszakban az értékesítési mennyiség jelentős csökkenését eredményezhette, és negatív hatást gyakorolhatott a közösségi gazdasági ágazat értékesítési áraira.

(94) A vizsgálat ugyanakkor kimutatta, hogy a termelés és a hazai értékesítések, valamint a közösségi termelők exportra szánt értékesítési mennyisége az érintett időszakban emelkedett.

(95) A fent említett tények alapján, és tekintettel arra, hogy az állításokat a továbbiakban sem bizonyították be, ezt az érvet el kellett utasítani.

5.4. **A megnövekedett elhullás hatása a termelésre és az értékesítési mennyiségekre**

(96) Egy érdekelt fél azzal érvelt, hogy az írországi halak szokásosnál nagyobb elhullási aránya és az egyesült királyságbeli és írországi betegségkitörések 2002-ben és 2003-ban jelentős veszteséget okozhattak a közösségi gazdasági ágazat termelési és értékesítési mennyiségeiben.

(97) A vizsgálat azonban kimutatta, hogy a fent említett jelenségek kis számú gazdaságban fordultak elő és mivel az érintett mennyiségek csekélyek voltak, így e jelenségek nem gyakorolhattak észlelhető hatást a Közösség összesített értékesítési és termelési adataira. Sőt, amint azt a (62) és (65) preambulumbekezdés is kifejti, a Közösség termelési és értékesítési mennyisége 2002-ben és 2003-ban növekedett.

(98) Ezért, mivel ezeket az állításokat a továbbiakban sem bizonyították be, ezt az érvet el kellett utasítani.

5.5. **Okozatiságra vonatkozó következtetés**

(99) A fenti tények és megfontolások alapján, valamint bizonyíték vagy okozatiságra vonatkozó más indokolt észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (90)–(111) preambulumbekezdésében levont erre vonatkozó következtetések megerősítést nyernek.

6. **A KÖZÖSSÉG ÉRDEKE**

6.1. **Előzetes megjegyzés**

(100) Mint ismeretes, a közösségi érdek elemzését az ideiglenes szakaszban a feldolgozók (felhasználók) alacsony együttműködési szintjére kell alapozni. A Bizottság ennélfogva folytatta a közösségi érdek vizsgálatát azáltal, hogy kérdőívekre történő értékelhető válaszok benyújtására ösztönözte a feldolgozókat (felhasználókat), hogy további helyszíni vizsgálatokat végzett a felhasználók és a fenti (6) preambulumbekezdésben említett felhasználói szövetségek között, valamint hogy további információkat gyűjtött.

(101) Továbbá az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatalát követően több olyan panasz is érkezett az érdekelt felektől – különösen feldolgozóktól és feldolgozói szövetségektől – amely további elemzést tett szükségessé, különösen az intézkedések által a tevékenységükre gyakorolt hatás és az intézkedések formájának tekintetében.

(102) Azt is meg kell jegyezni, hogy az ideiglenes vám formájának megváltoztatására irányuló bizottsági szándék nyilvánosságra hozatalát követően a változó vámtétel formájú minimumimportárra („MIP") történő átállás általában pozitív fogadtatásra lelt.

6.2. **A Közösség gazdasági ágazatának érdeke**

(103) Néhány érdekelt fél úgy vélekedett, hogy a közösségi piac védelme érdekében a dömpingellenes intézkedések meghozatalán kívül alternatív megoldási lehetőségeket kell találni tekintettel arra, hogy a foglalkoztatás a közösségi gazdasági ágazaton belül alacsony, a felhasználóiparban pedig magas.

(104) Ebben az összefüggésben megjegyezendő, hogy az esetleges alternatív megoldási lehetőségek és a dömpingellenes intézkedések jogi háttere és célja különböző. Mint ismeretes, a közösségi gazdasági ágazat a Norvégiából származó tenyésztett lazac alacsony árú dömpingelt importjától szenvedett. A közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár jellegének ismeretében úgy vélik, hogy a közösségi gazdasági ágazat helyzetében bekövetkező további romlás intézkedések hiányában elkerülhetetlen. Az intézkedések elfogadásának hiánya – szem előtt tartva az érintett időszakban keletkezett veszteségeket – valószínűleg további károkat, és középtávon esetleg a gazdasági ágazat eltűnését fogja előidézni. A vizsgálati időszakban tett megállapítások alapján ennélfogva úgy vélik, hogy a közösségi gazdasági ágazat helyzete veszélyben van, kivéve, ha a dömpingelt import árak alacsony szintjét helyre nem hozzák. Tekintve, hogy megállapították a károkozó dömping meglétét, így a megfelelő intézkedés a dömpingellenes intézkedések bevezetése, ennélfogva az alternatív megoldási lehetőségek nem helytállók.

(105) Amennyiben nem hoznak dömpingellenes intézkedéseket, fokozódni fog annak veszélye, hogy nagy mennyiségű dömpingelt norvég lazac lesz a közösségi piacon. E helyzet nem fogja megteremteni azt az előírt hosszú távú stabilitást, amely nélkülözhetetlen a közösségbeli lazactermelők számára ahhoz, hogy kiheverjék a jelenlegi dömpinget, valamint veszélyeztetni fogja a közösségi gazdasági ágazat szerkezetátalakítás irányába eddig tett valamennyi erőfeszítéseit. Tekintve azon nagyszámú uniós gazdaságokat, amelyek az elmúlt években szűntek meg, úgy gondolják, hogy a károkozó dömping felszámolására irányuló intézkedések hiányában nagy a kockázat arra nézve, hogy a közösségi gazdasági ágazat középtávon eltűnik.

(106) Amennyiben végleges dömpingellenes intézkedések meghozatalára kerülne sor, azok helyreállítanák a tisztességes üzleti feltételeket a piacon és lehetővé tennék, hogy a közösségi gazdasági ágazat hasznot húzzon az elmúlt években tett szerkezetátalakítási erőfeszítéseiből. E feltételek mellett a közösségi gazdasági ágazat jó minőségű tenyésztett lazacot kínáló életképes termelő maradhat, sőt, esetleg terjeszkedhet is. Az is várható, hogy a közösségi gazdasági ágazat nyereséges lesz, mint ahogy ez 2001-ben történt. Az érintett időszakban a gazdaságok kénytelen bezárása miatt kihasználatlanul maradt kapacitások tekintetében nem szabad kizárni, hogy időközben a közösségi gazdasági ágazat megduplázhatja piaci részesedését.

(107) A közösségi gazdasági ágazat életképességének több pozitív hatása lesz a lazac felhasználóira és fogyasztóira nézve. A Közösség gazdasági ágazata által kínált jó minőségű termékek továbbra is hozzáférhetők lesznek valamennyi felhasználó és fogyasztó számára. Ésszerű azt is feltételezni, hogy a szerkezetátalakítás után, valamint megnövekedett piaci részesedéssel a Közösség gazdasági ágazata jobban tudja majd a méretgazdaságosságból eredő költségeit és nyereségét is ellenőrizni, amit a dömpingelt import okozta nyomás következtében nem tudott megtenni. Ez a közösségi gazdasági ágazat pénzügyi helyzetének megerősítésében, a hatékonyabb versenyben és a közösségi piacon jelen lévő valamennyi fél számára előnyös állandó lazacárakban mutatkozik majd meg.

(108) Végezetül szem előtt kell tartani, hogy számos közösségi termelő az EU távoli vidéki térségeiben helyezkedik el, és a lazactermelők közvetett foglalkoztatása rendkívül fontos a helyi közösség számára. A foglalkoztatás valószínűleg megszűnik, ha a közösségi gazdasági ágazatot nem védik a Norvégiából származó alacsony árú dömpingelt import ellen. Ellenben amennyiben intézkedések meghozatalára kerül sor, a közösségi gazdasági ágazatban remélhetőleg beálló fenti említett fejlődés segítségével a foglalkoztatási szint várhatóan szintén emelkedni fog.

(109) A közösségi gazdasági ágazat érdekére vonatkozóan benyújtott egyéb további indokolt észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (113)–(116) preambulumbekezdésében tett megállapítások megerősítést nyernek.

6.3. **A nem kapcsolt importőrök és feldolgozók (felhasználók) érdekei**

(110) Az ideiglenes megállapítások nyilvánosságra hozatala, és a további vizsgálat után a (100) preambulumbekezdésben említettek szerint több panasz érkezett a tenyésztett lazac feldolgozóitól. A további vizsgálat eredményeképpen bizonyos további együttműködés történt importőrökkel és feldolgozókkal. Az eljárás végleges szakaszában értékelhető válaszokat benyújtó társaságok a Norvégiából (a vizsgálati időszak során) származó import összességének körülbelül 18 %-át, valamint a fogyasztásnak nagyjából 11 %-át biztosítják (az ideiglenes szakaszban ezek a számok sorrendben 9 % és 6 % voltak).

(111) Az importőrök és feldolgozók (felhasználók) úgy vélték, hogy az értékvámok növelnék költségeiket, csökkentenék értékesítési mennyiségüket és nyereségességüket, valamint munkahelyek elvesztéséhez, sőt delokalizációhoz vezethetnének. Azzal is érveltek, hogy a halfeldolgozó ágazatban történő foglalkoztatás magasabb, mint a haltenyésztő iparban, amely azonban néhány esetben az alacsony foglalkoztatású régiókban biztosít foglalkoztatást. A feldolgozók azt is hangsúlyozták, hogy a fogyasztóknak és a kereskedőknek szükségük van arra, hogy továbbra is alacsony áron férjenek hozzá jó minőségű tenyésztett lazachoz. Többnyire azonban úgy vélték, hogy a minimumimportár elfogadhatóbb formája az intézkedésnek, mint az értékvám.

(112) A lazac füstölésére vagy egyéb feldolgozására vonatkozó főbb költségek azok, amelyek a lazac beszerzésével és a foglalkoztatással függnek össze. A foglalkoztatást illetően a további vizsgálatok során számos tanulmányban vagy beadványban különböző számadatokat mutattak be a Bizottságnak. E tanulmányok és beadványok csupán korlátozott mértékben használhatók e vizsgálat céljára. Ebben az összefüggésben megjegyzendő, hogy a beadott tanulmányok más időtartamra vonatkoznak, mint a vizsgálati időszak, nem teljesen fedik le az érintett terméket és helyenként olyan eltérő paramétereket használnak, amelyek nem szerepelnek e vizsgálatban. Ennélfogva a Bizottság helyszíni látogatások lebonyolítását kezdeményezte a megfelelő szövetségeknél. Az összegyűjtött információk alapján a legoptimálisabb becslés szerint a közösségi lazacfeldolgozó ágazatban közvetlenül foglalkoztatottak száma körülbelül 7 500.

(113) A további vizsgálatot követően kiderült, hogy a feldolgozók összköltségének körülbelül 48–54 %-át a tenyésztett lazac, míg körülbelül 6–12 %-át a munkabérek jelentik. Rendes piaci feltételek mellett (azaz ésszerű nyersanyagárak, kedvező kiskereskedelmi árak) a feldolgozók 5 és 12 % közötti működési nyereségre számítanak. Ezt megerősítették azok az együttműködést végző feldolgozók, amelyek nyereségességet jelentettek. A további vizsgálat kimutatta, hogy a nyereség a kedvezőbb időszakokban magasabb is lehet. Az értékesítési lánc végén a kiskereskedők 6 és 11 % közötti haszonkulcsra számíthatnak.

(114) A felhasználóipar aggodalmai jogosak, mivel attól tartanak, hogy a javasolt intézkedések negatív hatást gyakorolnak költségeikre, ami a nyereségesség csökkenéséhez vezet. Ugyanakkor a jelenlegi körülményekhez képest és a javasolt minimumimportár tekintetében a felhasználók költségeire gyakorolt bármely hatás valószínűleg csekély lesz, illetve nem is fog létezni.

(115) A legjobb forgatókönyv esetén a piaci feltételek a jelenlegiekhez hasonlók maradnak, vagyis az árak megmaradnak a minimumimportár alatti szinten. Ilyen esetben a minimumimportár egyáltalán nem lesz hatással a felhasználók költségére. Amennyiben az import a megállapított minimumimportárral megegyező, vagy annál magasabb közösségi határparitáson számított CIF-áron történik, nem kerülne sor vámfizetésre.

(116) Az intézkedések meghozatalának legrosszabb forgatókönyve esetén a felhasználók nyersanyagköltségét a minimumimportár szintjén, azaz a termelőket terhelő tényleges költségek és a közösségi piacra szállításból fakadó ésszerű nyereség összegének szintjén állapítják meg. Bár ez a forgatókönyv nem tükrözi a jelenlegi piaci feltételeket, úgy vélik, hogy ilyen esetben nem lehet kizárni azt, hogy a dömpingellenes vámoknak bizonyos negatív hatásuk legyen az importőrökre és a feldolgozókra, mivel az esetleges vámokat az importtal egy időben közvetlenül kellene kifizetni, függetlenül az importár szintjétől. Ebben az összefüggésben ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy a javasolt intézkedés a minimumimportár – legalacsonyabb ár – formáját ölti, amely csupán azt kívánja biztosítani, hogy a közösségi termelők olyan áron tudják eladni lazacukat – az alacsonyabb vám szabálya alapján –, hogy költségeiket fedezhessék, és olyan haszonkulccsal dolgozhassanak, amelyre rendes körülmények között, dömpingelt import nélkül számíthatnának. Kizárólag kivételes esetekben kerül majd sor vám beszedésére, amikor a norvég import közösségi határparitáson számított ára a minimumimportár alá esik, és ekkor kizárólag olyan mértékű vám beszedésére kerül sor, amely az importár és a minimumimportár közötti különbséggel egyenértékű.

Ezenkívül a teljes lazacpiacot, a termeléstől a fogyasztókhoz történő szállításig, a tisztességes verseny uralja majd. E feltételek lehetővé fogják tenni, hogy az értékesítési árak az értékesítési lánc valamennyi szintjén megfelelően tükrözzék a költségeket. A felhasználók arra is számíthatnak, hogy egyre többször lesz lehetőség az EU-forrásokból és más harmadik országokból érkező beszerzésekre, miután a piac kiheverte a károkozó dömping hatásait. Amikor a piac valamennyi szereplője tisztességes kereskedelem által irányított egészséges piaci feltételeket élvez, a termékek és a minőség legnagyobb mértékű választéka áll rendelkezésre különféle beszerzési forrásokból. A piaci jelzéseknek megfelelően meghatározott áraknak pozitív hatással kell lenniük a termelésre és az értékesítési láncra, illetve nagyobb ár- és költségstabilitást, valamint kiszámíthatóságot kell biztosítaniuk.

(117) Ha semmilyen intézkedés meghozatalára nem kerül sor, és ha a norvég exportárak visszaeshetnének a korábbi alacsony dömpingelt szintekre, a felhasználók egy ideig hasznot húzhatnának a tisztességtelen dömpingelt importból. A piac azonban nem tartja fent sokáig ezt a helyzetet. A felhasználók által fizetett lazacárak a termelők által a közösségi piacra történő szállítás költségei alatt lesznek. Amennyiben a dömpingelt behozatalt ismét engedélyezik, a közösségi fogyasztás 60 %-át jelentő norvég import meg fogja akadályozni a nem-dömpingelt harmadik forrásokból származó exportot. A felhasználóknak nem lesz lehetőségük arra, hogy más szállítókat és minőséget válasszanak. Az a tény, hogy az árakat nem a piaci jelzések határozzák majd meg, árfolyam-volatilitáshoz vezethet, és negatívan befolyásolhatja a végtermékeket a fogyasztók szempontjából. Ez pedig végső soron a feldolgozók nyereségességére lehet hatással.

(118) A minimumimportár alkalmazása így egyfelől csupán kis mértékű költségbeli vonzattal fog járni az importőrökre és a feldolgozókra nézve. Sőt, amíg a piaci árak a minimumimportár alatt maradnak, egyáltalán nem lesznek pénzügyi vonzatok. Másfelől úgy vélik, hogy az ilyen piaci feltételek meggátolhatnak mindenfajta delokalizációt is, mivel a feldolgozott lazacra kivetett importvámok magasak. A közösségi feldolgozóiparnak továbbra is hozzá kell férnie megfelelő nyersanyagforráshoz.

(119) A lenti (140) preambulumbekezdésben kifejtetteknek megfelelően a Bizottság nyomon követi a tenyésztett lazac közösségi piacának alakulását. Amennyiben ezen nyomonkövetés alapján nyilvánvaló bizonyíték áll rendelkezésre arra nézve, hogy a meglévő intézkedés továbbá nem szükséges vagy nem elégséges a károkozó dömping megakadályozása szempontjából, a Bizottság az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján felülvizsgálat kezdeményezését és a vizsgálat gyors lebonyolítását veheti fontolóra. Így a Bizottság gyorsan reagálhat, amennyiben a piaci árak hosszabb időre a minimumimportár szintje alá esnének.

(120) A jövőbeni foglalkoztatási szintek kérdése kapcsán némi vitára került sor az érdekelt felekkel. Az intézkedések költségbeli vonzatának vizsgálatával összhangban ugyanakkor nincs bizonyíték arra, hogy a Norvégiából behozott lazacra kivetett bármely dömpingellenes intézkedésnek az ezen ágazattal kapcsolatos foglalkoztatásra gyakorolt hatása nem csupán csekély lenne.

(121) A további vizsgálat megerősítette, hogy az intézkedés legmegfelelőbb formája a minimumimportár és javasolt szintje (lásd a lenti (128) preambulumbekezdést). Ennélfogva az importőrök/feldolgozók/felhasználók által esetleg elszenvedett veszteségek nem tekinthetők lényegesebbeknek, mint a dömpingellenes intézkedések következményeként a közösségi termelők várható hasznai; az intézkedések a szükséges minimumnak tekinthetők, amelyek orvosolják az elszenvedett súlyos kárt, valamint megakadályozzák a közösségi termelők helyzetének további súlyos romlását. Ezen túlmenően meg kell jegyezni, hogy továbbra is rendelkezésre állnak a többi harmadik országbeli beszerzési források.

(122) A nem kapcsolt importőrök és feldolgozók (felhasználók) érdekére vonatkozóan benyújtott egyéb további indokolt észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (128) preambulumbekezdésében tett megállapítások megerősítést nyernek.

6.4. **A takarmány és az egy évnél idősebb lazac termelői, valamint a norvégiai termelőkhöz/importőrökhöz kapcsolt EK-beli beszállítók és termelők érdekei**

(123) A takarmány és az egy évnél idősebb lazac termelői, valamint a norvégiai termelőkhöz/importőrökhöz kapcsolt EK-beli beszállítók és termelők érdekére vonatkozóan benyújtott egyéb további indokolt észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (117)–(121) preambulumbekezdésében tett megállapítások megerősítést nyernek.

6.5. **A fogyasztók érdekei**

(124) Mivel az érintett termék fogyasztói termék, a Bizottság tájékoztatta a különböző fogyasztói szervezeteket a vizsgálat megkezdéséről. Egyetlen féltől kapott választ, amely elmondta, hogy a lazac jótékony táplálkozási hatásait széles körben elismerik, és hogy az árak mesterséges növelése megnehezítené a fogyasztók helyes táplálkozási választásait. Kifejezték aggodalmukat abban a tekintetben is, hogy az árak emelkedése azt eredményezné, hogy kevesek vehetnének tenyésztett lazacot, valamint elfojtaná a piaci növekedést azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó bruttó hazai termék (GDP) az átlagosnál alacsonyabb.

(125) Úgy vélik, ha dömpingellenes intézkedések meghozatalára kerül sor, a gazdasági szereplők továbbra is korlátlan mennyiségben fognak importhoz jutni, jóllehet tisztességes árakon. Figyelembe véve továbbá a feldolgozott lazactermékek teljes halgazdasági és kiskereskedelmi árai közötti különbözetek nagyságát, úgy tekinthető, hogy az intézkedések valószínűleg nem lesznek anyagi hatással a kiskereskedelmi árakra, mivel nem valószínű, hogy az esetleges teljes áremelkedést a fogyasztókra fogják hárítani. Sőt, az intézkedések egyáltalán nem lesznek hatással a jelenlegi piaci árakra, amelyek a minimumimportár alatt vannak. A fogyasztókra gyakorolt hatás ennélfogva még a legrosszabb forgatókönyv esetén is valószínűleg csekély lesz. Ezen túlmenően a veszteséget előidéző árszintek valószínűleg nem tarthatók fent közép-, illetve hosszú távon. Ennek alapján a dömpingellenes intézkedéseknek várhatóan nem lesz semmilyen jelentős negatív következményük a fogyasztókra nézve.

6.6. **A Közösség érdekével kapcsolatos következtetés**

(126) Az ideiglenes rendeletben levont következtetésekre való tekintettel, valamint figyelembe véve a különféle felek beadványait és a további vizsgálat eredményeit, azt a következtetést lehet levonni, hogy nincs olyan kényszerítő ok, amely a Norvégiából származó tenyésztett lazac behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes intézkedések bevezetése ellen szólna. Az ideiglenes rendelet (131) preambulumbekezdésében tett következtetés így megerősítést nyer.

7. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

7.1. **A végleges intézkedések formája**

(127) A dömpinggel, a károkozással, az oksági összefüggésekkel és a közösségi érdekkel kapcsolatban levont végleges következtetésekre való tekintettel, dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy a dömpingelt import által a közösségi gazdasági ágazatnak okozott további károkat megelőzzék. Figyelembe vették a megállapított dömpingkülönbözet és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár elhárításához szükséges vám összegét. Megállapítást nyert, hogy valamennyi kárkülönbözet 2,0 % felett volt, és így azok nem tekinthetők minimálisnak. A kárkülönbözet súlyozott átlagának értéke, amely a dömpingkülönbözet súlyozott átlaga alatt volt, 14,6 %-kal volt egyenlő.

(128) A módosító rendelet elfogadásához vezető tények nyilvánosságra hozatalát követően azonban néhány érdekelt fél határozottan visszautasította az értékvámokat és üdvözölte a minimumimportár bevezetését. E kapott észrevételek és a további vizsgálatok megállapításainak fényében a minimumimportár, mint az intézkedés megfelelő formája, megerősítést nyert.

7.2. **A kár megszüntetésének szintje**

(129) Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban a végleges vámot a dömpingkülönbözet vagy a kárkülönbözet szintjén kell megállapítani, attól függően, hogy melyik az alacsonyabb. E szabály alkalmazásának érdekében kárt nem okozó minimumimportár felállítására került sor. E módszer ellenőrzésének érdekében társaságra jellemző, nem dömpingelt minimumimportárakat is kiszámítottak a rendes érték alapján, a közösségi határparitáson számított nettó árhoz igazítva. Ezeket összehasonlították a (131) preambulumbekezdésben megállapított módszer szerint kiszámított, kárt nem okozó minimumimportárral. Minden esetben azt találták, hogy a kárt nem okozó minimumimportár alacsonyabb volt, mint a nem dömpingelt minimumimportár.

(130) A nem dömpingelt minimumimportárak kiszámítása során a norvég koronát át kellett váltani euróra. Az ideiglenes szakaszban ehhez a Bizottság a valutaátváltási árfolyam három éves átlagát használta. Több társaság állította, hogy a helyes árfolyam a vizsgálati időszak alatt használatos árfolyam lenne. Ezen állításra adott válaszként a Bizottság ismételten megjegyzi, hogy a három év a lazac átlagos termelési ciklusa. Mivel számos jelentős költség – amelyet a rendes érték magában foglal – merül fel e termelési ciklus alatt, a Bizottság úgy véli, hogy a nem dömpingelt minimumimportárak kiszámításához a három éves árfolyam-átlag megfelelő. Ezért ezt a panaszt elutasították.

(131) A károkozó dömping hatásainak kiküszöböléséhez szükséges, kárt nem okozó ár vonatkozásában figyelembe kell venni a további vizsgálat megállapításait. A károkozó dömping hatásainak kiküszöböléséhez szükséges vám összegének kiszámításakor úgy vélték, hogy bármely intézkedésnek lehetővé kell tennie a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy előállítási költségeit fedezze, és olyan általános adó előtti nyereséget érjen el, amelyet egy ilyen típusú ágazat ésszerűen rendes versenyfeltételek között – azaz dömpingelt import nélkül – hasonló termék közösségi értékesítéseivel elérne. Ennek alapján kárt nem okozó ár kiszámítására került sor a hasonló termékek közösségi gazdasági ágazatára vonatkozóan. A kárt nem okozó árat az árbevételen realizált 8 %-os haszonkulcsnak az előállítási költséghez történő hozzáadásával érték el.

Az előállítási költséget a mintavételben szereplő közösségi gazdasági ágazat átlagos értékesítési egységára (2,77 EUR/kg), valamint a mintavételben szereplő közösségi gazdasági ágazatnak a vizsgálati időszak során bekövetkező átlagos vesztesége (5 %-os veszteség) alapján összesítették. A 8 %-os haszonkulcsot a 2001-es év során elért nyereség alapján állapították meg (lásd a lenti 3. táblázatot), amely egy olyan szigorú minimum, melyet a közösségi gazdasági ágazat várhatóan károkozó dömping nélkül érhet el.

(132) A tenyésztett lazac rendszerint különböző kiszerelésben kerül értékesítésre (kibelezve, fejjel; kibelezve, fej nélkül; hal egészben filézve, más filé vagy filészelet formában). Ennélfogva e kiszerelések mindegyikére kárt nem okozó minimumimportárakat kellett felállítani, az elkészítésük során felmerült hozzáadott költségek tükrözése érdekében. E tekintetben a különböző minimumimportárak e vizsgálat megállapításain alapulnak. E megállapítások alapvetően a 772/1999/EK tanácsi rendeletben [1] rögzített és e vizsgálatban ugyancsak felhasznált átváltási arányokból származnak. Az egészben filézett hal és a darabolt filé esetében a feldolgozási költségeket is figyelembe vették.

(133) Amennyiben az import a megállapított minimumimportárral megegyező vagy annál magasabb közösségi határparitáson számított CIF-áron történik, nem kerülne sor vámfizetésre. Ha az import ennél alacsonyabb áron történik, a tényleges ár és a megállapított minimumimportár közötti különbséget kell megfizetni. Tekintettel arra, hogy a Norvégiából származó, minimumimportáras vagy minimumimportár alatti behozatal megszünteti a kárt okozó dömping hatásait, helyénvaló a minimumimportárat a Norvégiából származó valamennyi behozatalra alkalmazni egyetlen társaság kivételével, amelyre vonatkozóan minimális dömpingkülönbözetet állapítottak meg, a (33) preambulumbekezdésben ismertetetteknek megfelelően.

8. AZ IDEIGLENES VÁM VÉGLEGES BESZEDÉSE

(134) Tekintettel a Norvégiába exportáló termelőknél tapasztalható dömpingkülönbözetek nagyságára, és figyelembe véve a közösségi gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, szükségesnek vélik, hogy az 1010/2005/EK rendelettel módosított ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámok által biztosított összegeket a kiszabott végleges vámok mértékéig véglegesen beszedjék. Amennyiben a végleges vámok magasabbak az ideiglenes vámoknál, csak az ideiglenes vámok szintjén biztosított összegeket kell véglegesen beszedni.

(135) Az importált termékek értéke után fizetendő 6,8 % és 24,5 % közötti értékvámoknak megfelelő ideiglenes dömpingellenes vámokat, amelyeket a 628/2005/EK rendelet vetett ki, és amelyeket 2005. április 27-től 2005. július 4-ig alkalmaztak, ugyanakkor fel kell szabadítani. Az értékvámok beszedése nem állna arányban a kárt okozó dömping megszüntetésével, tekintettel arra, hogy ezen időszakban a piaci árak jelentősen meghaladták a minimumimportárakat, és ezek bevezetésére azért került sor, mert a piac példa nélküli és előre nem látható módon fejlődik. A Norvégiából származó tenyésztett lazac behozataláról szóló 1010/2005/EK rendelet szerinti ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket a véglegesen kivetett minimumimportár figyelembe vételével véglegesen be kell szedni. A Norvégiából származó tenyésztett lazac behozataláról szóló 1010/2005/EK rendelet szerinti ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított, végleges érték feletti összegeket fel kell szabadítani.

9. A MINIMUMIMPORTÁR VÉGREHAJTHATÓSÁGA

(136) A nyilvánosságra hozatalt követően azt állították, hogy a minimumimportár az intézkedés más formáihoz képest nehezebben alkalmazható és könnyebben vezethet az árucikkek vámértékének hibás bevallásához. Tekintettel azokra a jelekre, amelyek szerint a 2005. július 1-jei bevezetése óta a minimumimportárat néhányszor kijátszották, valamint tekintettel az e piaci ágazatban jelen lévő lehetséges kompenzációs megállapodásokra, kettős rendszerű intézkedések bevezetésére van szükség. E kettős rendszer egy minimumimportárból (lásd a fenti (129)–(133) preambulumbekezdést) és egy rögzített vámból áll. Az alaprendelet 9. cikke (4) bekezdésével összhangban a rögzített vámot a kárkülönbözet súlyozott átlaga alapján számították ki, mivel ez alacsonyabb volt, mint a dömpingkülönbözet súlyozott átlaga. A minimumimportárak tényleges tiszteletben tartása érdekében az importőröket tájékoztatni kell arról, hogy amennyiben az importálást követő ellenőrzéskor megállapítást nyer, hogy i. az első független fogyasztó által ténylegesen kifizetett közösségi határparitáson számított nettó ár („behozatal utáni ár") kisebb, mint a közösségi határparitáson számított vám előtti nettó ár, amint az a vámárunyilatkozatból származik; és ii. a behozatal utáni ár alacsonyabb a minimumimportárnál, a megfelelő ügyletekre vonatkozóan a rögzített vám visszamenőleges alkalmazására kerül sor, kivéve, ha a rögzített vám és a behozatal utáni ár összegének alkalmazása (ténylegesen fizetett ár plusz rögzített vám) olyan összeghez vezet, amely alacsonyabb a minimumimportárnál. Ebben az esetben a minimumimportár, valamint a behozatal utáni ár különbségével egyenértékű vámot kell alkalmazni. A vámhatóságok haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot, ha hibás bevallásra utaló jelekkel találkoznak.

[1] HL L 101., 1999.4.16., 1. o. A legutóbb a 321/2003/EK rendelettel (HL L 47., 2003.2.21., 3. o.) módosított rendelet.

(137) Ebben az összefüggésben, valamint a felmerülő aggályok kezelése érdekében a Bizottság három különleges pillért kíván bevezetni annak biztosítása céljából, hogy az intézkedések továbbra is helytállóak legyenek, miközben teljes mértékben betartják őket. Először hivatkozni kell a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet [1] többek között 78. cikkére, amely szerint a vámhatóságok megvizsgálhatják az érintett áruval kapcsolatos import vagy export műveletekre, vagy az ezt követő, ezen árukat érintő kereskedelmi ügyletekre vonatkozó kereskedelmi okmányokat és adatokat. Az ilyen vizsgálat a nyilatkozattevő, az említett műveletekben üzlettársi minőségben közvetlenül vagy közvetve részt vevő valamilyen más személy, vagy az említett okmányt és adatokat üzleti célból birtokában tartó valamilyen más személy telephelyén végezhető el. A vámhatóság meg is vizsgálhatja az árut.

(138) Másodszor pedig az intézkedések bármely lehetséges – különösen kapcsolt társaságok közötti – átvállalása elleni legmegfelelőbb védekezés céljából a közösségi intézmények bejelentik arra irányuló szándékukat, hogy az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése keretében haladéktalanul felülvizsgálatot indítanak el, és amennyiben bizonyítékot kapnak ilyen viselkedésről, és hogy a behozatalokat az alaprendelet 14. cikk (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba veszik.

(139) A közösségi intézmények többek között a behozatal felügyeletére vonatkozó, a nemzeti vámhatóságok által biztosított információkra, illetve a tagállamoktól az alaprendelet 14. cikkének (6) bekezdése alapján származó információkra fog támaszkodni.

(140) Végezetül a Bizottság nyomon követi a tenyésztett lazac közösségi piacának alakulását. Amennyiben e nyomonkövetés alapján egyértelműen bebizonyosodik, hogy a hatályos intézkedés továbbá már nem szükséges vagy elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozásához, a Bizottság az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján felülvizsgálatot kezdeményezhet, és a legrövidebb határidőn belül lefolytathatja a vizsgálatot,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Az ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 10 13 és ex 0304 20 13 KN-kód alá tartozó, Norvégiából származó tenyésztett lazacra (a vadon élő kivételével), függetlenül attól, hogy filézett-e vagy sem, akár friss, hűtött vagy fagyasztott (a továbbiakban: „tenyésztett lazac") végleges dömpingellenes vámot vetnek ki.

(2) A vadon élő lazac nem tartozik a végleges dömpingellenes vám hatálya alá. E rendelet alkalmazásában a vadon élő lazac az, amelyik tekintetében a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozat elfogadásának helye szerinti tagállam illetékes hatóságai az érdekelt felek által nyújtott megfelelő dokumentumok révén meggyőződnek arról, hogy azt az Atlanti- vagy Csendes-óceánból, vagy a dunai folyamokból halászták.

(3) A végleges dömpingellenes vám összege a Nordlaks Oppdrett AS vonatkozásában a következő:

Vállalat	Végleges vám	Kiegészítő TARIC-kód
Nordlaks Oppdrett AS, Boks 224, 8455 Stokmarknes, Norvégia	0,0 %	A707

(4) Valamennyi más vállalat (kiegészítő TARIC-kód: A999) vonatkozásában a végleges dömpingellenes vám összege az (5) bekezdésben meghatározott minimumimportár, valamint a közösségi határparitáson számított vám előtti nettó ár közötti különbség, amennyiben ez utóbbi alacsonyabb az előzőnél. Nem kell vámot beszedni, ha a közösségi határparitáson számított nettó ár ugyanakkora, vagy magasabb, mint az (5) bekezdésben meghatározott megfelelő minimumimportár.

[1] HL L 302., 1992.10.19., 1. o. A legutóbb a 648/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 117., 2005.5.4., 13. o.) módosított rendelet.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában az alábbi táblázat 2. oszlopában megállapított minimumimportárat kell alkalmazni. Amennyiben a behozatal utáni ellenőrzésen megállapítást nyer, hogy az első független fogyasztó által ténylegesen kifizetett közösségi határparitáson számított nettó ár (behozatal utáni ár) alacsonyabb, mint a közösségi határparitáson számított vám előtti nettó ár – amint az a vámárunyilatkozatból származik –, és a behozatal utáni ár alacsonyabb, mint a minimumimportár, lenti táblázat 3. oszlopában megállapított rögzített dömpingellenes vámot kell alkalmazni, kivéve ha a 3. oszlopban meghatározott rögzített vám és behozatal utáni ár összege (ténylegesen fizetett ár plusz rögzített vám) olyan összeghez vezetett, amely alacsonyabb a lenti táblázat 2. oszlopában megállapított a minimumimportárnál. Ebben az esetben a lenti táblázat 2. oszlopában meghatározott minimumimportár, valamint a behozatal utáni ár különbségével egyenértékű vámot kell alkalmazni. Az ilyen rögzített dömpingellenes vám utólagos beszedésekor le kell vonni valamennyi előzetesen kifizetett, a minimumimportár alapján kiszámított dömpingellenes vámot.

A tenyésztett lazac kiszerelése	Minimumimportár EUR/ nettó kilogrammsúly	Rögzített vám EUR/ nettó kilogrammsúly	TARIC-kód
Hal egészben, frissen, hűtve vagy fagyasztva	2,80	0,40	0302 12 00 12, 0302 12 00 33, 0302 12 00 93, 0303 11 00 93, 0303 19 00 93, 0303 22 00 12, 0303 22 00 83
Kibelezve fejjel, frissen, hűtve vagy fagyasztva	3,11	0,45	0302 12 00 13, 0302 12 00 34, 0302 12 00 94, 0303 11 00 94, 0303 19 00 94, 0303 22 00 13, 0303 22 00 84
Más (kibelezve fej nélkül is), frissen, hűtve vagy fagyasztva	3,49	0,50	0302 12 00 15, 0302 12 00 36, 0302 12 00 96, 0303 11 00 18, 0303 11 00 96, 0303 19 00 18, 0303 19 00 96, 0303 22 00 15, 0303 22 00 86
Hal egészben filézve és filé darabolva, filénként több mint 300 g tömegű, frissen, hűtve vagy fagyasztva, csonttal	5,01	0,73	0304 10 13 13, 0304 10 13 94, 0304 20 13 13, 0304 20 13 94
Hal egészben filézve és filé darabolva, filénként több mint 300 g tömegű, frissen, hűtve vagy fagyasztva, csont nélkül	6,40	0,93	0304 10 13 14, 0304 10 13 95, 0304 20 13 14, 0304 20 13 95
Más hal egészben filézve és filé darabolva, filénként több mint 300 g tömegű, frissen, hűtve vagy fagyasztva	7,73	1,12	0304 10 13 15, 0304 10 13 96, 0304 20 13 15, 0304 20 13 96

(6) Azokban az esetekben, amikor az áruk sérültek, mielőtt szabad forgalomba kerülnének, és ezért a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár arányosításra kerül a vámérték meghatározásához a 2454/93/EGK bizottsági rendelet ([1]) 145. cikke alapján, a dömpingellenes vám összege, amelyet a fenti (4) és (5) bekezdés szerint számítanak ki, olyan százalékos arányban csökkentendő, ami megfelel a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár arányosításának.

([1]) HL L 253., 1993.10.11., 1. o. A legutóbb a 883/2005/EK rendelettel (HL L 148., 2005.6.11., 5. o.) módosított rendelet.

(7) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

A Norvégiából származó tenyésztett lazac behozataláról szóló 1010/2005/EK rendelet hatálybalépését megelőző 628/2005/EK rendelet szerinti ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket fel kell szabadítani.

A Norvégiából származó tenyésztett lazac behozataláról szóló 1010/2005/EK rendelet szerinti ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket a következő szabályoknak megfelelően véglegesen be kell szedni:

a) A végleges vámokat meghaladó összegeket fel kell szabadítani.

b) Amennyiben a végleges vámok magasabbak az ideiglenes vámoknál, csak az ideiglenes vámok szintjén biztosított összegeket kell véglegesen beszedni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. január 17-én.

a Tanács részéről
az elnökasssony
U. PLASSNIK